

Ειδήσεις τηλεγραφικά,
Εἰς ἄκρον ἀντιφατικά.

Ἡ ἐν Ἡλείᾳ
ἀνωμαλία.

Εἰς τὴν Πρωτεύουσαν σχεδὸν ὁ βασιλεὺς δὲν ἦτο, ὅταν τοῦ Πύργου ὁ λαὸς ἦλθε ἑστὸ Ἐπαρχεῖον, καὶ ᾠόναζεν «ὁ Βασιλεὺς κί' ὁ Δεληγιάννης ζήτω,» πλὴν κάτω ἡ Κυβέρνησις, κάτω τὸ Ὑπουργεῖον! Ἐν τέλει εἰς τὸν Ἐπαρχον ἠδύχηθη ὀλοφύχως νὰ πέσῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ διελύθ' ἡσύχως.

Τὰ ἐν Τριπόλει
φωτιά καὶ δόλι.

Καθ' ἣν στιγμήν ὁ βασιλεὺς ἔφθανεν εἰς Ἀθήνας, ἐν μέσῳ νεκρικῆς σιγῆς καὶ ἄκρας ἡσυχίας ἀντήχησε ἑστὴν πόλιν μας εἰς κρότος καραμπίνας, καὶ πλήθη συνηθροίσθησαν κάτω τῆς Νομαρχίας. Εἶπον τῆς συναθροίσεως πῶς μόνος λόγος ἦτο νὰ πέτῃ ἡ Κυβέρνησις, κί' ὁ Δεληγιάννης ζήτω.

Σὰς ἐσωκλείω
τὰ ἐν Ναυπλίῳ.

Σὺν τῇ ἀφίξει τοῦ κλεινοῦ αὐτόσε ἡγεμόνος σπουδαία διαδήλωσις ἐγένετο συγχρόνως. Πλήθος πολὺ αὐθόρμητον ἐξ ὄλων τῶν κομμάτων ἐθρήνησε σημερινὴν κατάστασιν πραγμάτων. Τὴν πῶσιν Κυβερνήσεως ἀπήτησεν ἐν τέλει, καὶ χαιρετίσματα πολλὰ ἑστὸν βασιλέα στέλλει.

Τὰ Πατρινά
σάν σκοτεινά.

Ὁ κύριος Ῥηγόπουλος ἄνευ τινὸς αἰτίας ἐλάλησεν ἔξω φρενῶν ἐν μέσῳ τῆς πλατείας. Κατὰ συμπολιτεύσεως σπουδαίω: ἐπετέθη κί' ἐχειροκρότει τὸ κοινὸν τὸν ῥήτορα ἐν μέθῃ. Ἄν συμφωνῇ καὶ ὁ λαὸς ἐν τέλει ἐρωτήθη, καὶ ἓνα Ν α ἰ ὀξύτατον ἐξέφρασαν τὰ πλήθη.

Τὰ ἐν Ἡλείᾳ.
πολὺ γελοία.

Τοῦ ἀνακτος ἡ ἀφίξις εἰς τὰς Ἀθήνας πάλιν εἰς πάντας ἐπροξένισε χαρὰν πολὺ μεγάλην, καὶ μόλις τηλεγραφικῶς τὸ πρᾶγμα ἀνηγγέλη, ἑστὸ Ἐπαρχεῖον ὁ λαὸς ἐζήτησε ν' ἀνέλθῃ. Καὶ πρῶτον ἐχαιρέτησε θερμῶς τὴν ἀφίξιν του, εἶτα ἐζητωκραύγασε καὶ τὴν Κυβέρνησιν του.

Τὰ ἐν Τριπόλει
ὑπνος καὶ σχολή.

Τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς σὲ περασμένη ὥρα, ἐνῶ ἡ πόλις ἅπασα ἡσύχως ἐκοιμᾶτο, ἔρριξαν μία κουμπουριά, ἀλλὰ μὲ τόση φόρα, ὅστε ὁ κόσμος ἐγινε ἀμέσως ἄνω κάτω. Ἄλλ' ὅταν εἶδε ἐξαφνα πῶς μύτη δὲν ἐλύθη, τότε ἡσύχως ἔφυγε καὶ ἐξανακοιμήθη.

Τὰ τοῦ Ναυπλίου
δι' ἀτροπλοῦ.

Τὸ Ναύπλιον ἀπὸ προχθὲς ἐνθέρμως ἐορτάζει τὴν εὐτυχή ἐπάνοδον τῶν δύο βασιλέων, ἀλλὰ καὶ τὴν Κυβέρνησιν συχνὰ ζητωκραυγάζει, χωρὶς νὰ γίνῃ εὐτυχῶς κανένα ἀπευκταῖον. Ἀντιπολιτευόμενος κανένας δὲν ὑπάρχει, καὶ ὅλοι σέβονται ἐδῶ τὸν κύριον Νομάρχη.

Τὰ Πατρινά
ἀληθινά.

Ὁ κύριος Ῥηγόπουλος ἄνευ τινὸς αἰτίας ὠμίλησεν ἔξω φρενῶν ἐν μέσῳ τῆς πλατείας. Ἐν τούτοις ὅσα ἔλεγε, ἂν καὶ μεγαλοφώνως, μόνος σχεδὸν τὰ ἔλεγε καὶ ἠκροῦτο μόνος. Καὶ ὅταν - «Εἰσθε σύμφωνοι»; - ἠρώτησε τὰ πλήθη, «Σ Ὑ μ φ ω ν ο ι» μόνον ἡ ἠχὴ πενθίμως ἀπεκρίθη.

Ἐκ Καλαμῶν ἐπιστολή,
ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Ἐν μέσῳ τόσης συμφορᾶς καὶ τόσων γεγονότων, φρικτῶν διαδηλώσεων, ἐξάψεων καὶ κρότων, τώρα ποῦ ἔλειψαν παντοῦ κί' αὐταῖς ἡ μελιτζάνες ἀφίνει τὴν πολιτικὴν κί' ὁ βουλευτὴς ὁ Γ ζ ἄ ν ε ς. Αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως ὁ λόγος ἀγνοεῖται, ἀλλ' ὅμως τῆς πολιτικῆς, ὡς λέγουν, παραιτεῖται, διότι ὅ τὰ Λατινικὰ ἀκόμη κάμνει λάθη καὶ θέλει ἐντελέστατα τὴν γλῶσσαν νὰ ἐκμάθῃ. Ἐν τούτοις σοβαρότατον τὸ γεγονὸς ἐφάνη. Αὐτὰ καὶ σὰς ἀσπάζομαι μετὰ τοῦ Δεληγιάννη.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις
μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελίαις

Τοῦ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ τὰ κρασιά δὲν ἔχουν πλέον ταῖρι καὶ θάβαια τὰ προτιμᾷ ὅποιος νὰ πίνῃ ξέρι. Τὰ μαῦρα του εἶναι γλυκὰ σάν τῆς μελαγχροινούλαις καὶ τ' ἄσπρα του μοσχοβολοῦν σάν πετακταῖς ξανθούλαις. καὶ τέλος πάντων, κύριοι δὲν γίνεταί τραπέζι, χωρὶς καὶ μιὰ μπουκάλα του τὸ ρόλο της νὰ παῖζῃ.

ΘΕΛΕΙΣ νὰ φᾶς, θέλεις νὰ πιῆς καὶ ἄλλο νὰ πληρώσῃς; ἑστὴν ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ πῆγαίνα ἀμέσως νὰ τὸ στρώσῃς. Μὲ τόσο εὐμορφὸ φαγὶ ἐκεῖ θὰ νὰ χορτάσῃς, ὅπου κί' αὐτὸ τὸ σπῆτι σου ἀκόμη θὰ ξεχάσῃς. Ὑπηρεσία ἐκτακτος, ταχύτης ἐξαισία..... ἑστὸν Πειραιᾷ ἐβρίσκεται αὐτὴ ἡ ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἑστὸ τυπογραφεῖο τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει μὲ τῆς θρώμας τῶν Χαυταίων — μ' ἓνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφφενὰ τῶν «Εὐ Φρονούντων» — νύκτα ἑμέρα συζητούτων, μὲ μπκακάληδες καμπόσσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσσους, μ' ὀδρητήρια, σαντούρια — καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γαῖδοῦρια.